

РЕШЕНИЕ

№ 5009

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдичян
Георги Кацаров

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20231100502274 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 15.12.2022 г. по гр.д. № 71088/21 г., СРС, II ГО, 66 с-в е **признал за установено** по предявените по реда на чл.422, ал.1 ГПК от „Софийска вода“ АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес парк София № 1, сграда 2а **срещу** В. А. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „*****“ икове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сума в размер на **1129,13** лв. - главница за доставени от дружеството В и К услуги през периода от **27.08.2018 г. до 26.02.2021 г.** до имот с адрес: гр. София, ж.к. „*****“, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба в съда 17.06.2021 г. до окончателното ѝ погасяване, както и сумата от **179,77** лв.- лихва за забава върху главницата за периода от 27.09.2018 г. до 26.02.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение от 14.07.2021 г. по гр. д. № 34571/2021 г. по описа на СРС, 66 състав. **Осъдил е** В. А. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „*****“ да заплати на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** на „Софийска вода“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес парк София

№1, сграда 2а сумата от 250 лв., разноси по гр.д. № 34571/2021 г. на СРС, 66 състав и настоящето дело.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ответника В. А. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „****“, като единственият изложен мотив е, че решението на съда се позовава на частни документи, които не могат да имат доказателствена стойност. Моли решението да бъде отменено, като неправилно и постановено в нарушение на закона.

Въззивамото дружество „Софийска вода“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „****“, ул. „Бизнес парк София“ № 1, сгр. 2А не взема становище по въззивната жалба.

Съдът, след като обсъди по реда на чл.236, ал.2 от ГПК събраните по делото доказателства и становища на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалвана му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо, поради което въззивният съд дължи произнасяне по отношение на правилността му.

От фактическа страна:

Предявени са искове по реда на чл.422, ал.1 ГПК с правно основание чл.79, ал.1 пр.1 ЗЗД, вр. чл.198 о, ал.1 ЗВ и чл.86, ал.1 ЗЗД от „Софийска вода“ АД срещу В. А. Х., ЕГН ***** за установяване съществуването на вземане, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 14.07.2021 г. по ч.гр.д.№ 34571/2021 г. по описа на СРС, 66-ти състав.

Ответникът В. А. Х. оспорва исковете по основание и размер. Прави възражение за настъпила погасителна давност.

По делото е прието писмо от СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Илинден“ за имот с адрес: гр. София, ж.к. „****“, който е деклариран с декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ, подадена от Дирекция УССД-МВР, които

са данъчно задължени за имота от 1999 г. до настоящия момент. Ответникът не оспорва обстоятелството, че в процесния период е живял в жилището и следователно е потребявал ВиК услуги. Това се установява и от приетите писмените доказателства. Видно от протокол от 03.11.2017 г. на тази дата апартаментът е бил отворен в отсъствието на ответника, но в присъствието на 18 души от входа, като е ползван ключар. Съществували съмнения за спукана тръба. Установило се, че кранът в банята е оставен да тече, поради което апартаментът се наводнил, както и тези под него. На ответника е открита партида, което обстоятелство не се оспорва. По делото е приета **комплексна счетоводно-техническа експертиза**, от която се установява, че за процесния период е начислена по 31 бр. фактури сума в размер на **1129,13** лв. за потребена вода от длъжника. Върху тази сума е дължима мораторна лихва от 27.09.2018 г. до 26.02.2021 г. в размер на **179,77** лв. Сумите не са заплатени. Вещото лице по техническата част е установило, че стойността на предоставените в исковия период ВиК услуги е определена в съответствие с начислените количества питейна вода. В имота са монтирани водомери, но поради отказан достъп до него, ищецът няма данни за съС.ието им и дали са минали проверка. Начислени са количества на база за 1 /един/ бр. потребител

От правна страна:

СГС приема че ответникът има качеството на „потребител“ по смисъла на Закон за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/ и Наредба № 4. Съгласно §1,т.2 от ЗРВКУ по смисъла на този закон:

"потребители" са: а) юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; б) юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти в етажната собственост; в) предприятия, ползващи вода от водоснабдителните мрежи на населените места за технологични нужди или подаващи я на други потребители след съответна обработка по самостоятелна водопроводна инсталация, непредназначена за питейни води. В този смисъл е нормата на чл.3, ал.1 от Наредба № 4/2004 г.

По силата на чл.8 от Наредба № 4 от 14 септември 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи (Наредба №4), получаването на ВиК услуги става чрез публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на водоснабдителните и канализационните системи или от съответния регулаторен орган. Ето защо, правоотношенията между страните са регламентирани от Наредба № 4 за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на ВиК системи (Наредба №4), както и от

влезлите в сила на 01.09.2006г. Общи условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите на В и К оператор „Софийска вода” АД, в сила до 28.08.2016г. и от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги, в сила от 28.08.2016г. насам. Действащите през процесния период Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „Софийска вода” АД са общодостъпни на съответните интернет адреси. Ето защо по силата на тези ОУ е налице облигационна връзка между страните, като ищцовото дружество не сключва индивидуални договори с всеки от потребителите. По силата и на чл.2 от ОУ ищецът има качеството на потребител на ВиК услуги за имот, находящ се в София, ж.к. „*****”.

Предвид гореизложеното, изводът е, че ответникът се явява потребител на предоставените от ищцовото дружество ВиК услуги за периода 27.08.2018 г. до 26.02.2021 г. по смисъла на цитираните ОУ, като дължи съответната цена за доставена ВиК услуга.

На основание чл.271, ал.1, изр.1, I пр. ГПК, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 15.12.2022 г. по гр.д. № 71088/21 г. на СРС, I I ГО, 66 с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____